Yazamadığım Şiir

— *Orhun Basat* · 23 Ocak 2024

Seni düşünmeyi sevdim önceSonra görmeyi sevdimYakmanıYanmayıDokununca ellerimdeki yangını sevdimVakitsiz aşklar savurdumVakitsiz sonbaharlaraDirgen uçlarındaKara bulutlar biriktirdimYağmurları göz pınarlarımdaSonra sesini sevdimDinlemeyiTınınıDuymayıSözlerindeki söylemeyişleri sevdimUçları kanlı mermiler düştü düşlerimeUykusuzluklarımdanYorgundumEmanetti nefesimZamanı değildi seni istemeninKokunu okşuyordu iki elimBirikmişSöylenmemiş sözlerine taliptimVe gözlerini sevdimDemir attığım gözleriniGörmeyiBakmayıDiner sandığım fırtınalardaGözlerinde sulara gömülmeyi sevdimBirkaç kadehe sığmıyordu acılarEsrik kayboluşlarım bundandı gece yarılarıAdı unutulmuş sokaklardaHüzünler büyütüyordum gök kuşaklarındaBeyaz bir tek kâğıdımda kalıncaSebepsiz kırılıyordu kalemin ucuAy kırıkları batıyordu ayaklarımaKumsalında dolaşıncaGözlerin düşüyordu yollarımaHiç söylemedimAma ben seni— bilirsin ölüm vardır ayrılıklarında –Bir merminin kovanını sevdiği kadar sevdimYatak odasındaki kırmızı ışık kadar sırdaşBir kentin ışıkları kadar bilgeKeskin bir bıçak sırtı kadar yakınÇığlıkları suskun bir kadını sevdimSonra seni ummayı sevdimİçimdeki kanamayıBildiğim tüm küfürler dil ucumdaAnla işteBen seni sevdimYalnız senin olduğum bir ayindeyim şimdiDualarım yollarına seriliSana uykusuzVe yedi rengindeyim seni özlemelerinBu yüzden cümle yollarım kördüğümCümle sokaklarım çıkmazyara acırKan acımaz